niepokoje wychowanki arabskiego

jakże mam się nauczyć gardłowych okrzyków
sięgających wielbłądów w czas burzy piaskowej
gdy piasek znam tylko z plaży albo piaskownicy
a wielbląda widziałam parę razy w zoo

jak mam ułożyć krtań i język w stosunku do zębów
żeby wyszła głoska odpowiednio głośna
gdy wiatr jest straszniejszy i szybszy i wyje
to co usłyszał kiedyś w tamtych dzikich słowach

jakim cudem mam czytać werset koraniczny
i może go jeszcze bezbłędnie cytować
gdy nie mam imienia Luloah
choć już wiem że to znaczy perła

*

Zurich, 9 lipca 2003

*

Luloah - لؤلؤة

Może i moja Peelka widziała wielbłąda tylko w Zoo, ja widziałam bądź ile wielbłądów w Tunezji, Algerii...

*

Litery słoneczne (arab. حروف شمسية hurūf šamsiyya) i litery księżycowe (arab. حروف قمرية hurūf qamariyya) - określenia dwu grup na jakie podzielony jest alfabet arabski ze względu na asymilację fonetyczną litery lām (ل) rodzajnika określonego al- .(ال)

Literami słonecznymi (czerwone) są spółgłoski asymilujące ل rodzajnika określonego. Są to: ل, ن ط, ظ, ص, ض, س, ش, ز, ر, ذ, د, ث, ت.

Przykładem jest słowo słońce الشمس) (transkrybowane jako asz-szams (od którego też ze względu na ową asymilację pochodzi nazwa).

Literami księżycowymi (czarne) są spółgłoski nie asymilujące ل rodzajnika określonego. Są to: ب, ا ح, ج, ع, خ, ف, غ, ق, ك, م, ه, و, ي.

Przykładem jest słowo księżyc القمر) (transkrybowane jako al-qamar (od którego też ze względu na brak owej asymilacji pochodzi nazwa).

(zasłonięte moim zdjęciem litery to Yā ي i Wāw (و